

वा० रा०

॥ १०१ ॥

सामर्षादेवेषु विघ्नस्यतत्त्वज्ञानात् ॥ १० ॥ तदाहसर्वमिति ॥ अहोरात्रापदेशेन एकाहोरात्रतुल्यतया ॥ ११ ॥ १२ ॥ वेपंतीं वेपमानां ॥ मधुरैः मत्पार्थनयास्थितासि
ति तवनकश्चनदोषइत्यादिवाक्यैः क्रोधस्यसंकल्पपूर्वत्यक्तत्वादत्रशापादानं तेनास्यक्रोधजयोजातइत्युक्तं ॥ १३ ॥ ततस्तत्रबहुविघ्नदर्शनादुत्तरगमनं ॥ नैष्ठिकीं कामस्या
प्यकरणसंकल्प्य अत्युत्कटब्रह्मचर्यविषयांबुद्धिं दृढनिश्चयं जेतुकामः काममितिशेषः ॥ १४ ॥ कौशिकी विश्वामित्रभगिनीनदी ॥ १५ ॥ उत्तरेपर्वतेइत्येतत्पूर्वान्वयि

सत्रीडइवसंवृत्तश्चिताशोकपरायणः ॥ बुद्धिर्मुनेःसमुत्पन्नासामर्षारघुनंदन ॥ १० ॥ सर्वसुराणां कर्मेतत्तपोपहरणंमहत् ॥ अहोरात्रा
पदेशेनगताःसंवत्सरादश ॥ ११ ॥ काममोहाभिभूतस्यविघ्नोयंप्रत्युपस्थितः ॥ सनिश्चसन्मुनिवरःपश्चात्तापेनदुःखितः ॥ १२ ॥ भी
तामप्सरसंहृष्टावेपंतींप्रांजलिंस्थितां ॥ मेनकांमधुरैर्वाक्यैर्विसृज्यकुशिकात्मजः ॥ १३ ॥ उत्तरंपर्वतरामविश्वामित्रोजगामह ॥ स
कृत्वानैष्ठिकींबुद्धिं जेतुकामोमहायशः ॥ १४ ॥ कौशिकीतीरमासाद्यतपस्तेपेदुरासदं ॥ तस्यवर्षसहस्राणिघोरंतपउपासतः ॥ १५ ॥
उत्तरेपर्वतेरामदेवतानामभूद्भयं ॥ अमंत्रयन्समागम्यसर्वेसर्पिगणाःसुराः ॥ १६ ॥ महर्षिशब्दंलभतांसाध्वयंकुशिकात्मजः ॥ देव
तानांवचःश्रुत्वासर्वलोकपितामहः ॥ १७ ॥ अब्रवीन्मधुरंवाक्यंविश्वामित्रंतपोधनं ॥ महर्षेस्वागतंवत्सतपसोग्रेणतोपितः ॥ १८ ॥ म
हत्वमृषिमुख्यत्वंददामितवकौशिक ॥ ब्रह्मणस्तुवचःश्रुत्वाविश्वामित्रस्तपोधनः ॥ १९ ॥ प्रांजलिःप्रणतोभूत्वाप्रत्युवाचपितामहं ॥ ब्र
ह्मर्षिशब्दमतुलंस्वार्जितैःकर्मभिःशुभैः ॥ २० ॥ यदिमेभगवान्नाहतनोहंविजितेन्द्रियः ॥ तमुवाचततोब्रह्मानतावत्त्वंजितेन्द्रियः ॥ २१ ॥

समागम्य ब्रह्मणेतिशेषः ॥ १६ ॥ लभतां भगवन्नितिशेषः ॥ १७ ॥ देवप्रार्थनयामहर्षिशब्देनैवसंबोधयति महर्षेइति ॥ १८ ॥ महत्त्वस्यविवरणं ऋषिमुख्यत्वमिति ॥ १९ ॥ प्र
त्युवाचेति पितामहमितिशेषः ॥ अतुलं सर्वोत्तमं ब्रह्मर्षिशब्दं मदभीष्टं स्वार्जितैःकर्मभिःप्राप्यं यदियतोभगवान्नाह नवदति ततोमन्येहंविजितेन्द्रियः ॥ अत्रकाकुः ॥
नविजितेन्द्रियइत्यर्थः ॥ नतावदिति विकारहेतुसंनिधाने विकाराभावेहितत्वमितिभावः ॥ नतावदितिलोकोक्तौ ॥ २० ॥ २१ ॥

वा० का०

॥ १०१ ॥